

“Wanneer we Hem zullen zien”

Door Harry Ironside, <https://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=30969>, 10-11-2019

Een uittreksel uit het boek van Harry Ironside, *Changed by Beholding*.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Ik wil uw aandacht vestigen op de gelukzaligheid van getransfigureerd (veranderd) te worden door het gelaat van onze Heer Jezus Christus te aanschouwen. Het was de aanblik van Zijn gezicht die onze arme, eigenzinnige zielen in het begin won toen we doorgingen in onze zonden. En toen ontmoetten we Hem, en we keken naar Hem, en we realiseerden ons dat Hij de eeuwige Minnaar van onze zielen was die Zichzelf voor ons had gegeven, en onze harten werden gewonnen en we werden gered. We weten iets van wat John Newton bedoelde in die fijne oude hymne die zijn eigen ervaring vertelde [de rijm is door de vertaling weggefallen].

In het kwaad heb ik lang plezier gehad,
Niet gehinderd door schaamte of vrees,
Tot een nieuw object mij voor ogen kwam,
en mijn wilde carrière deed stuiten.

Ik zag iemand aan een hout hangen,
In doodsangst en bloed,
Die zijn stervende ogen op mij richtte,
Toen ik bij het kruis daar stond.

Zeker nooit, tot mijn laatste ademsnak,
Zal ik die blik vergeten,
Hij leek mij te beschuldigen van zijn dood, hoewel Hij geen woord sprak.

Mijn geweten voelde en bekende schuld, en ik stortte me in wanhoop,
Ik zag mijn zonden die Zijn bloed hadden vergoten,
En Hem daar vastnagelden.

Maar een tweede blik die Hij gaf, zei:
“Ik vergeef allen vrijelijk,
Dit bloed heeft voor uw vrijlating betaald,
Ik sterf opdat gij zult leven”.
(John Newton, 1803)

We werden voor altijd met liefde voor Hem gegrepen. We hadden Hem zien bloeden, lijden, voor ons zien sterven, en we werden gewonnen door goddelijke genade.

Dan hebben we gemerkt dat als we zouden groeien in genade en heiligheid, het alleen zo kan zijn: “Wij allen ... worden van gedaante veranderd [getransfigureerd] naar hetzelfde beeld, van heerlijk-

heid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt” (2 Korinthiërs 3:18). En natuurlijk zal die heiligheid nooit absoluut vervolmaakt worden totdat we Hem zien zoals Hij is.

In de volgende passage blijft de apostel Johannes stilstaan bij de huidige zegen: “Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd” (1 Johannes 3:1a). Het is niet alleen dat we kinderen van God hopen te zijn, maar we zijn dat al, hier en nu, wij die onze Heer Jezus Christus hebben vertrouwd.

“Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent” (1 Johannes 3:1b). Wij hoeven nooit de goedkeuring van de wereld te verwachten als we voor God leven. En als we niet voor Hem leven en onszelf toch christenen noemen, zullen we alleen de verachting van de wereld krijgen, omdat zelfs de goddelozen weten wat een christen zou moeten zijn; en als ze ons die belijden christenen te zijn maar niet consistent zien leven, zullen ze ons alleen maar verachten en ons als huichelaars beschouwen. Aan de andere kant, als we voor God leven, kunnen we hun goedkeuring ook niet verwachten. “De wereld kent ons niet”. O, wat een genot is het om zelfs een beetje op te geven voor Jezus terwijl Hij zoveel voor ons opgaf. Hij verliet de heerlijkheid van de Hemel voor ons. Hij gaf alles wat Hij had om ons te verlossen. En het is beslist een kleinigheid dat we de wereld ter wille van Hem zouden opgeven. Met ons hele hart roepen we:

Neem de wereld, maar geef mij Jezus,
Alle aardse vreugden zijn slechts tijdelijk,
Maar Zijn liefde blijft altijd,
Door de eeuwigheid van jaren hetzelfde.
(Frances Crosby, 1879)

Het is geweldig om te kunnen zeggen dat we het weten dat wij kinderen van God zijn. We weten dat wij van de dood naar het leven zijn overgegaan. We weten dat onze zonden zijn vergeven. We weten dat wij het eeuwige leven hebben.

Denkt u graag aan de naderende komst van de Heer Jezus Christus? Ik weet niet wat u ervan vindt, maar soms lijkt het mij alsof ik Zijn voetstappen al kan horen.

Hebt u ooit gemerkt hoe de Gezegende Hoop wordt voorgesteld in de eerste brief aan de Thessalonicenzen? In elk van de vijf prachtige hoofdstukken hebben we een zeer duidelijke verwijzing naar die hoop. In het eerste hoofdstuk houdt het verband met conversie (omkering). De apostel zegt: “hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten [KJV: wachten]” (1 Thessalonicenzen 1:9-10). Twee dingen zijn met elkaar verbonden - dienen en wachten. Praat niet over wachten op de komst van de Heer als u niet getrouw dient. Er zijn mensen die praten over de komst van de Heer, en ze leven vleselijke levens, ze leven voor zichzelf en voor de wereld. Nee, nee, u kunt niet echt wachten op Gods Zoon uit de hemel als u niet probeert te leven voor Zijn heerlijkheid. Dienst is verbonden met de hoop van Zijn terugkeer.

Mijn moeder werd als weduwe achtergelaten toen ik ongeveer twee jaar oud was en ik had een jongere broer van slechts drie weken oud. Moeder had het een aantal jaren moeilijk om voor twee kleine kinderen te zorgen. Ik ging werken toen ik oud genoeg was om iets te doen. We woonden in Los Angeles nadat we Canada hadden verlaten waar ik ben geboren. Een keer tijdens schoolvakantie ging ik werken bij een schoenmaker genaamd Dan Mackay, een Orkney¹-man. Hij had een klein winkeltje en het was allermooist behangen. In plaats van chique papier had hij veel ouderwetse Bijbelalmanakken geplakt, met grote heldere teksten, en mensen die de winkel binnenkwamen, zouden de evangelieboodschap tegenover zich vinden. Hij plaatste een evangelietraktaat in elk pakket dat hij samenstelde; en hij praatte met bijna al zijn klanten over hun ziel. Hij was een prediker van het Woord die daar zat aan zijn schoenmakersbank. Ik ging voor hem werken. Ik moet nogal een luie jongen zijn geweest. Hij zou een paar zolen in water weken, en met een vlakke hamer moest ik al het water uit die zolen hameren totdat ze hard en stevig werden, en dan zou hij ze op de schoenen spijkeren. Ik werd het heel erg moe om die zolen uur na uur te hameren.

¹ Orkney: noordelijke eilandengroep in Schotland. <https://nl.wikipedia.org/wiki/Orkneyeilanden> .

Op weg naar huis moest ik nog een schoenwinkel passeren, en ik zag de schoenmaker daar een paar zolen snijden, ze in water weken en ze op de schoenen plaatsen zonder ze te hameren; en elke keer dat hij er een spijker in sloeg, spatte het water overal heen. Dat interesseerde me heel erg. Ik zei tegen hem: “Weet u, mijn baas laat me al het water uit de zolen hameren, maar u zet ze er vochtig en zacht op, nadat u ze uit het water haalt”.

De man gaf me een zeer sluwe knipoog en zei: “Ze komen op deze manier des te sneller terug, mijn jongen!”

Ik dacht dat ik iets had geleerd, dus ging ik terug naar mijn baas en ik zei: “Kijk hier, ik weet niet waarom u me deze zolen laat hameren. De man in de andere winkel doet dat niet, en hij zegt dat de klanten sneller terugkomen en hij krijgt meer jobs.

Mijn baas haalde zijn Bijbel tevoorschijn en las: “Wat u ook doet in woord of daad, doe alles tot eer van God”. Toen zei hij: “Harry, misschien ben ik een beetje gedachteloos geweest. Ik was vergeten dat je maar een jongen bent van twaalf jaar oud, en het is vermoeiend werk zo de hele dag te hameren. Ik zal er zelf ook enkele doen en ik zal je tussendoor iets rustigers te doen geven. Maar ik zal niet toestaan dat er iets mijn winkel uitgaat dat niet goed gemaakt is. Bij mij is het anders dan bij die andere man. Die man is niet gered. Hij kent de Heer niet, maar ik wel. Ik zou graag een prediker van het evangelie willen zijn, maar God heeft me niet op die manier begiftigd, maar Hij heeft me wel laten zien hoe ik schoenen kan lappen en Hij heeft me hier geplaatst om Hem te verheerlijken. Weet je, wanneer de Heer Jezus Christus terugkomt en ik sta aan Zijn oordeelstroon, dan verwacht ik elke schoen die ooit mijn winkel is uitgegaan, daar in een grote stapel te vinden; en de Heer zal hen nemen en bekijken, en ik verwacht dat Hij hen heel zorgvuldig onderzoekt, en ik wil niet dat Hij tegen me zegt: ‘Het spijt me dat u hen zo hebt laten gaan; Ik kan u er geen beloning voor geven’. Ik wil dat Hij in staat is om over al mijn werk te zeggen: ‘Goed gedaan, goede en trouwe dieenaar’”.

Vraagt u zich af of zo’n man kracht had in zijn getuigenis? Mensen kwamen vaak bij hem terug en zeiden: “Meneer Mackay, toen u die zolen voor me repareerde, vond ik een evangelie in het pakket toen ik thuiskwam, en ik heb het gelezen. Kunt u me vertellen hoe ik zeker kan zijn van redding? En hij zou alles laten vallen en die schoenmakerij zou een heilige plaats worden. Hij zou hen naar Christus leiden en hen de weg van het leven tonen vanuit het Woord. Hij bracht een echt getuigenis voor God. Hij diende de levende en ware God en wachtte op Zijn Zoon uit de hemel. Als u spreekt over dienstbaarheid, denk dan niet altijd aan prediking en zending. Alles wat het waard is om te doen, kan worden gedaan voor de heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus. We moeten dienen met het oog op Zijn verschijning.

Niets dat ik heb, noem ik het mijne, ik houd het voor de Gever,
Mijn hart, mijn kracht, mijn leven, mijn alles,
Zijn de zijne en de zijne voor altijd.
(James Grindlay Small, 1866)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>